

T I N G I S.

TINGIS, quæ Lusitanis Tangiara, ampla & antiqua ciuitas, non procul à freto Herculeo, Septæ cœpit parere domino ab eo tempore, quo Gothi Granatensibus imperabant, donec in Mahumetorum potestate Arzilla peruenit, urbana semper, nobilis, beneque exulta fuit, structurisque sumptuosissimis varij generis admiranda. Ager non admodum foelix: nec frugibus serendis valde accommodus: cæterum valles habet proximas, quæ fontibus assiduis irrigatæ, omnium generum fructibus foecundissimam reddunt. Reperias quoque extra urbem vites aliquot, verum in solo arenoso. Incolis frequentissima permansit ad ea usque tempora, quibus à Lusitanis expugnata fuit Arzilla: tum enim ciues rumore bellico perterriti, collectis rebus omnibus, Fessam profugerunt.

S E P T A.

SEPTA, quæ Latinis ciuitas, Lusitanis autem Seupta appellata, secundum classicos auctores à Romanis in faucibus freti Herculei ædificata, olim totius Mauritaniæ metropolis fuit, quare Romani eam nobilitarunt, fuitque in ea summa urbanitas, & ciuium frequentia. Deinde à Gothis occupata, principem in ea constituerunt, remansitque apud eos principatus, donec Mahumetani Mauritaniæ fines ingressi, hanc quoque usurpauerunt. Frequentia habuit templa, & studiosorum collegia, ciues literatissimos, & quæ æneis operibus, singulari artificio fabricatis, cæteros excellerent, cuiusmodi sunt candelabra, pelues, calamaria, aliisque id genus ex ære confecta, quæ perinde elegantia habebant, ac si argentea vel aurea fuissent. Habent Itali & in huiusmodi rebus conficiendis non parum gratiæ, verum nihilominus, si hæc respicias. Extra ciuitatis mœnia, amplissima sunt rura, eo præsertim loco, qui vitium frequentia confitus, vinetum dicitur: verum ager sterilis & asper est, quare magna semper illis frugum caritas.

T Z A F F I N.

TZAFFIN, elegans Africæ oppidum, muro ex montibus septum, arcem turribus firmam, ædificia frequenti numero nitidè culta, & miræ altitudinis turrim ostentat. Anno salutis redemptæ 1308. septima die Iulij Regis Emanuelis præfectus, Drego Dasambusa, oppidum hoc Mauris eripuit.

A R Z I L L A.

ARZILLA, Africanis Azella, spatiosa ciuitas Africæ ad Oceani littus extra Herculis columnas à Romanis ædificata, à quibus distat septuaginta plus minus passuum millibus, à Fessa verò circiter centum, & quadraginta. Paruit quondam Septæ principi Romanis tributario, tum à Gothis capta fuit, qui per ducentos viginti annos eam seruarunt, donec ab Anglis foelici Marte expugnatur, qui captâ urbem, ferro & igne ita deleuerunt, vt vnus vix saluus effugerit, ac triginta ferè annis incolis vacua remanserit. Postea verò temporibus pontificis Cardouæ (qui Mauritaniæ imperabat) rursum reparari, modisque omnibus augeri, ditari, ac munitior reddi cœpit. incolæ fuerunt locupletes, docti, armisque exercitissimi. Ager & frugibus serendis, & omnis generis leguminibus producendis est per commodus, sed cum à montibus decem ferè distet miliaribus, magnam ferunt lignorum penuriam, verum carbonibus Haraide aduectis, vtuntur. Anno Domini 1471. 27. Augusti, ex improuiso à Lusitanis, & oppugnata & capta est, incolis omnibus in Lusitaniam abductis, inter quos Mahumetes fuit Fessanorum rex, qui tum septem annorum puer, vnâ cum sororcula eiusdem ætatis, pariter captus. Hæc Ioannes Leo Africanus.

S A L A.

DVplex eius nominis oppidum annis interfecat, vetus, & nouum, quod non ita procul ab Herculeo freto remotum, Septam respicit. Vetus, Anno post Christi aduentum M. D. XIII. multarum ædium structura, & mercaturæ commodis, admodum auctum, arcem habet amplam, & eminentiori in loco turrim, Summataßem dictam, quam eo potissimum nomine ædificarât Saraceni, vt inde in Granatæ oram pateret prospectus. Castrum huic ciuitati vicinum conspicitur, in quo magnifica est Regum Fessæ sepultura. Hæc manu scriptum exemplar suppeditauit.